

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 13 kwietnia 1959 r.

w sprawie premiowania pracowników państwowych przedsiębiorstw za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej.

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 2 dekretu z dnia 28 stycznia 1953 r. o zabezpieczeniu racjonalnego i oszczędnego użytkowania energii elektrycznej i ciepłej (Dz. U. Nr 9, poz. 26), w związku z § 3 uchwały nr 11 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 5 stycznia 1959 r. w sprawie zmian w regulaminach premiowania pracowników za oszczędne zużywanie paliw stałych i energii elektrycznej — w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej, zainteresowanymi ministrami i Centralną Radą Związków Zawodowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Przedsiębiorstwami w rozumieniu zarządzenia są państwowe przedsiębiorstwa (zakłady) przemysłowe, z wyjątkiem elektrowni (elektrociepłowni) zawodowych i przemysłowych, zarządy portów: Gdańsk, Gdynia i Szczecin, komunalne przedsiębiorstwa wodociągów i kanalizacji oraz komunalne przedsiębiorstwa komunikacyjne.

§ 2. 1. Ministrowie sprawujący nadzór nad przedsiębiorstwami w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych mogą zezwolić na premiowanie pracowników zatrudnionych w nadzorowanych przedsiębiorstwach przy obsłudze i nadzorze energochłonnych urządzeń produkcyjnych oraz pracowników służby energetycznej tych przedsiębiorstw, a w komunalnych przedsiębiorstwach komunikacyjnych pracowników podstacji prostownikowych zasilających miejską trakcję elektryczną — za racjonalne i oszczędne użytkowanie czynnej i biernej energii elektrycznej, zgodnie z „Wytycznymi premiowania pracowników państwowych przedsiębiorstw za racjonalne i oszczędne użytkowanie czynnej i biernej energii elektrycznej”, stanowiącymi załącznik do zarządzenia.

2. W przypadkach uzasadnionych szczególnymi warunkami pracy lub potrzebami poszczególnych przedsiębiorstw, grup tych przedsiębiorstw bądź gałęzi przemysłu zainteresowani ministrowie mogą za zgodą Ministra Górnictwa i Energetyki oraz Ministra Pracy i Opieki Społecznej i w porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego ustalić ramowe zasady premiowania odmiennie od zasad określonych w wytycznych, o których mowa w ust. 1.

3. Dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą robotniczą i radą zakładową decyduje o wprowadzeniu w przedsiębiorstwie premiowania pracowników za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej oraz ustala szczegółowe zasady premiowania na podstawie wytycznych bądź ramowych zasad, o których mowa w ust. 1 i 2.

§ 3. Premie za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej wypłaca się poza planowanym funduszem płac.

§ 4. W razie niedotrzymania ustalonych wskaźników (norm) jednostkowego zużycia energii elektrycznej lub stwierdzenia marnotrawstwa energii elektrycznej albo niewłaściwej gospodarki energetycznej w przedsiębiorstwie — pracownicy przedsiębiorstwa nie mają prawa do premii za racjonalne i oszczędne użytkowanie energii elektrycznej, a ponadto dyrektor przedsiębiorstwa zobowiązany jest obniżyć lub pozbawić premii przysługującej tym pracownikom z innych tytułów.

§ 5. Państwowa Inspekcja Energetyczna oraz inne organy upoważnione przez Ministra Górnictwa i Energetyki do sprawowania nadzoru i kontroli nad użytkowaniem energii elektrycznej mają prawo przeprowadzania kontroli w zakresie prawidłowego ustalania wyników, stanowiących podstawę do premiowania pracowników za racjonalne i oszczędne użytkowanie czynnej i biernej energii elektrycznej.

§ 6. Tracą moc przepisy wydane na podstawie uchwały nr 893 Prezydium Rządu z dnia 18 grudnia 1954 r. w sprawie premiowania pracowników uspołecznionych zakładów przemysłowych za oszczędne i racjonalne użytkowanie energii elektrycznej, zmienionej uchwałą nr 555 Prezydium Rządu z dnia 9 lipca 1955 r. oraz uchwałą nr 171 Prezydium Rządu z dnia 9 kwietnia 1956 r.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1959 r.

Minister Górnictwa i Energetyki: w z. E. Zadrzyński

Załącznik do zarządzenia Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 13 kwietnia 1959 r. (poz. 200).

WYTYCZNE PREMIOWANIA PRACOWNIKÓW PAŃSTWOWYCH PRZEDSIĘBIORSTW ZA RACJONALNE I OSZCZĘDNE UŻYTKOWANIE CZYNNEJ I BIERNEJ ENERGII ELEKTRYCZNEJ

1. Premiowaniem za racjonalne i oszczędne użytkowanie czynnej i biernej energii elektrycznej, zwanym dalej „premiowaniem”, mogą być objęci wyłącznie pracownicy obsługujący i nadzorujący energochłonne urządzenia produkcyjne oraz pracownicy służby elektro-energetycznej w przedsiębiorstwach, w których ustalone są normy lub wskaźniki jednostkowego zużycia energii elektrycznej i które posiadają odpowiednią aparaturę pomiarową. Premiowaniem w komunalnych przedsiębiorstwach komunikacyjnych mogą być objęci wyłącznie pracownicy podstacji prostownikowych zasilających miejską trakcję elektryczną.

2. Premiowanie dotyczy użytkowania energii elektrycznej czynnej i biernej, pobieranej zarówno z sieci energetyki zawodowej, jak i z elektrowni przemysłowych.

3. W przedsiębiorstwach, w których wprowadzone zostaje premiowanie, tworzy się fundusz premii, na który przeznaczają się 12 groszy od każdej zaoszczędzonej kilowatogodziny energii elektrycznej czynnej. Jeżeli przedsiębiorstwo uiszcza w danym okresie rozliczeniowym dodatkowe dopłaty za pobór energii elektrycznej biernej, fundusz premii ulega obniżeniu w takim stosunku procentowym, w jakim pozostaje

stają te dopłaty do wartości pobranej energii elektrycznej czynnej (tylko opłaty za kWh).

4. Przez zaoszczędzone kilowatogodziny energii elektrycznej czynnej, o których mowa w ust. 3, rozumie się różnicę między:

- 1) liczbą kilowatogodzin energii elektrycznej czynnej, zaplanowaną na podstawie ustalonych norm lub wskaźników zużycia dla określonych asortymentów produkcji (usług) lub dla produkcji wykonywanej przez określone odbiorniki energochłonne, skorygowaną o procent wykonania planu produkcji (usług) w tych asortymentach lub przez te odbiorniki a
- 2) liczbą kilowatogodzin energii elektrycznej czynnej, rzeczywiście zużytej dla produkcji tych samych asortymentów (tych samych usług) lub przez te same odbiorniki energochłonne, obliczoną na podstawie wskazań aparatury pomiarowej.

5. Normy lub wskaźniki zużycia, o których mowa w ust. 4, nie mogą być wyższe od osiągniętych w analogicznym okresie roku ubiegłego. Odstępstwo od tej zasady może mieć miejsce w przypadkach uzasadnionych zmianą warunków produkcji, za każdorazową zgodą jednostki nadrzędnej.

6. Fundusz premii, o którym mowa w ust. 3, może być uruchomiony pod warunkiem:

- 1) zużycia energii elektrycznej nie stanowiącej podstawy do obliczania oszczędności (ust. 4) w stosunku procentowym do zużycia całkowitego nie wyższym niż osiągnięty w analogicznym okresie roku ubiegłego;
- 2) nieprzekroczenia planowanego rozchodu energii w innych postaciach przez urządzenia, którymi można zastępować odbiorniki energii elektrycznej, co musi być udowodnione dotrzymaniem lub polepszeniem jednostkowych wskaźni-

ków zużycia tych nośników energii lub też kompleksowego energetycznego wskaźnika jednostkowego zużycia

7. Na premie miesięczne lub kwartalne dla pracowników przeznaczona się zaliczkowo 75% funduszu premiowego wynikającego z rozliczenia za dany miesiąc lub kwartał. Ostateczne rozliczenie funduszu premiowego, uwzględniające ewentualne przekroczenia zużycia energii elektrycznej w poszczególnych miesiącach lub kwartałach, następuje po zakończeniu roku.

8. Dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą robotniczą i radą zakładową może przeznaczyć część funduszu premiowego (co najwyżej 5%) na premie uznaniowe dla pracowników przedsiębiorstwa nie objętych premiami, którzy przyczynili się do osiągnięcia oszczędności energii elektrycznej.

9. Premia za oszczędne zużycie energii elektrycznej łącznie z premią za oszczędność paliw stałych nie może dla pracowników umysłowych przekroczyć granicy określonej w § 2 ust. 2 uchwały nr 199 Rady Ministrów z dnia 30 maja 1957 w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych państwowych przedsiębiorstw przemysłowych.

10. Premia za oszczędne zużycie energii elektrycznej dla pracowników fizycznych nie może przekroczyć 30% miesięcznego wynagrodzenia podstawowego pracowników.

11. Wykaz stanowisk i działów, którym przysługuje prawo do korzystania z premii, dopuszczalną wysokość premii granicę poprawy wskaźników, powyżej której wymagane jest uzasadnienie, jakimi środkami została ona osiągnięta, oraz sposób rozdziału premii w zależności od wpływu poszczególnych pracowników na kształtowanie się norm lub wskaźników jednostkowego zużycia energii elektrycznej czynnej i współczynników mocy, określa dyrektor (kierownik) przedsiębiorstwa w porozumieniu z radą robotniczą i radą zakładową w szczegółowych zasadach premiowania ustalonych na podstawie niniejszych wytycznych.

201

ZARZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 22 kwietnia 1959 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 3 września 1955 r. w sprawie rejonizacji hodowli bydła poszczególnych ras.

Na podstawie art. 8 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o organizacji hodowli zwierząt zarodkowych (Dz. U. Nr 6, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Rolnictwa z dnia 3 września 1955 r. w sprawie rejonizacji hodowli bydła poszczególnych ras (Monitor Polski Nr 93, poz. 1199) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) w województwie lubelskim:

- a) powiat krasnostawski, z wyjątkiem gromad: Bończa i Żdżanne,
- b) powiaty: lubartowski, lubelski, lukowski,
- c) powiat opolsko-lubelski, z wyjątkiem gromad: Boiska, Chruślina, Idalin, Józefów n. Wisłą, Kluczkowice, Prawno, Splawy i Wandalin,
- d) w powiecie puławskim gromady: Drzewce, Garbów, Kloda, Kurów, Markuszów, Piotrowice, Rzeczyca,

Sadurki, Wąwolnica, Wola Przybysławska, Zagrody oraz osiedle Nałęczów;

- e) w powiecie radzyńskim gromady: Belcząc, Biała, Borki, Brzozowica Duża, Czemierniki, Jelnica, Krasew, Krzewica, Olszewnica, Paszki Duże, Polskowola;
- f) powiat zamojski, z wyjątkiem gromad: Bondyrz, Gorajec-Stara Wieś, Hucisko, Krasnobród, Lipina Stara, Topólcza, Zwierzyniec;
- g) powiaty miejskie Lublin i Zamość”;

2) w § 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) w województwie katowickim:

- a) powiat będziński;
- b) w powiecie bielskim gromady: Hłownica, Jasienica, Komorowice, Ligota, Mazanowice, Międzyrzecze, Rudzica, Stare Bielsko i Zabrzeg;
- c) w powiecie cieszyńskim gromady: Chybie, Dębówiec, Hażlach, Kaczyce, Kończyce Małe, Kończyce